

– Šun, phenla! Ake kajka pryčka.

Del les jekh ciknj pryčka.

– Davkha si mo phral. Tamyn počninel ando vyzduhi te tresinel pes, te čšiel pes te peres. Pryčkasa ando šero ka čalaves les jekfar. Vazdingjas li tut but učeste, phande jekhfara, ka čalaves les, thaj o gras ka uhljol phenla, te mukel. Ov nanaj kate te džal. Ovel li?

– Ovel.

– Ačuka li ka ovel?

– Ačuka ka ovel.

Daral o raklo. Brei-i-i ka ovel li, nanaj ka ovel. Andi javin rano avel lakoro dad:

– E, raklie so kergjan mičšaj?

– E, ništo baba, so te kerav.

– Kaj gelo to mruš? E pa but garaves les čšej, kaj les te dikhas les, xari čšej.

Oj tap i suv.

– Lele pes del phenla, e rakles nana del. So te keras romnie? A, moro barvalipe, xaljas amen kajka čšaj. Kaj dikhla so kergjas amenge phenla. Ex, ništo neka te ikljol kalke grastesa akana te žal te phiravel pes xari lesa. O grast meribe. Našti tergjol pe phirende.

– Može bi sičko, ama ka ikljovav lesa.

Žal ži leste četkingjas les, pogalingjas les xari, o gras trainilo bam-m-m-m ko sedlo, bam-m-m-m phangljias pes o kalani. Pande pe phire na thovgjas ko, strasta li si kate thoven, lenge da bistergjom sar phenel lake. O gras fyr-r-r dikhila o raklo.

– Xal les phenla, ka kerel les phenla, kotorende. Romnie ma xa xoli, pharavdilo ando jakha leske.

Akate po šero o grast, ando oblakja, andaro veša, andaro planines, nakhlo pes dve-tri minuti dikhel o manuš pande si ko dumo leske:

– Dikh!- phenla.